

[Aksel Larsen.]

som tillod sig i går at fortælle folketinget, at det hele, det drejer sig om, er at gøre et eller andet for at beskytte de natur-skønne egne, ellers er der ingen problemer. Det er der altså, og det er givet, at vi kommer til at have jordlove, som forbereder dette, og jeg håber da, at venstre og de konservative, som vel har den samme interesse i et værn for Danmarks jord, som vi andre har, denne gang vil være med til at sikre, at sådanne jordlove kan gennemføres, og at de ikke gør noget lignende som i 1963.

Og hermed vil jeg samtidig sige, når man rejser spørgsmålet så kraftigt om, hvordan det skal gå med den økonomiske og anden lovgivning herhjemme, hvis nu regeringens initiativ over for fællesmarkedet godkendes af folketinget med alle stemmer mod socialistisk folkepartis, og så socialistisk folkeparti og regeringspartiet har et samarbejde på indenrigspolitikens område: det skal gå sådan, at hvis der er udsigt til, at der kommer det ud af det, mange ønsker, og som jeg ikke ønsker: at Danmark eventuelt sammen med England, måske sammen med Norge, bliver medlem af fællesmarkedet, så er det ganske givet, at vi alle har en interesse i, at dette bliver forberedt bedst muligt, og vi har alle et ansvar.

Det hører ingen steder hjemme, som hr. Poul Møller gjorde det, at sige, at man kan ikke finde sig i, at vigtige love skal afgøres med et parti, der ikke i denne sag vil tage et medansvar. Hr. Poul Møller og hans parti har i mange tilfælde undladt at stemme for eller stemt imod lovforslag, der er vedtaget her i folketinget, men de har ingen sinde drømt om at sige: dermed fratager vi os ethvert ansvar for, hvad der sker på disse områder. Det har man naturligvis alligevel. Vi kan have en forskellig mening om, hvorvidt man bør tage et initiativ, og hvilket initiativ man bør tage i dag, men det bevirker ikke, at man kan løbe fra et ansvar for at gøre det bedst mulige for dette land og dets befolkning, og det betyder heller ikke, at man har lov til at frakende andre ret og pligt til at være med eller frakende regeringen ret til at samarbejde med alle folketingspartier i det omfang, disse folketingspartier er samarbejdsvillige om at gennemføre det fornødne.

Stats- og udenrigsministeren fandt, at

nok var jeg imod, men dog med sætninger, som havde en vis positiv tankegang. Ja, men det takker jeg for; jeg opfatter det som en bekræftelse af, at det ikke er rigtigt, hvad andre talere har sagt i debatten: at vi fra socialistisk folkeparti ikke har noget alternativ at pege på. Det har vi netop. Vi har peget på det alternativ, der hedder en udbygning af det nordiske samarbejde og aktioner, eventuelt forhandlinger, i intimt samarbejde med de nordiske lande. Og jeg har selv sagt, at hvis det endelig skulle være, hvis dette folketingsflertal absolut vil have, at nu skal vi i en eller anden nær fremtid forhandle om tilslutning til fællesmarkedet, så vil jeg da arbejde for, at det bliver koordineret med de øvrige nordiske lande, og således at ingen af os gør noget, der kan genere vore brødre i Norden.

I øvrigt må jeg gøre opmærksom på, at det, jeg her har sagt, og det, der står i vor hovedbestyrelsesudtalelse fra forleden, det harmonerer udmærket med det protokollat, der ikke blev underskrevet, men som i hvert fald var et foreløbigt resultat af de bristede regeringsforhandlinger i november måned, protokollatet af 26. november, hvor det blev fastslået, at der skulle tilstræbes Danmarks tilslutning til et bredere europæisk markedsområde sammen med England og de nordiske lande. Jeg forstod dengang, at socialdemokratiets forhandlere var enige i, at sådan skulle det være.

Jeg var enig i det, men jeg lagde måske mere vægt end andre på dette med „sammen med England og de nordiske lande“.

Jeg gør opmærksom på, at et bredere markedsområde behøver ikke ubetinget at være fællesmarkedet, og hvis hr. Poul Møller virkelig har fået den barokke og forkerede opfattelse i Helsingfors, at jeg dér skulle have tilsluttet mig hr. Cassels ønske om at komme ind i fællesmarkedet, så må jeg korrigere ham, men han tog nu fejl af så meget i Helsingfors. Det, hr. Cassel konkret foreslog, var, at i disse tider, hvor der er mulighed for, at man skal forhandle om det ene eller det andet marked og om tilslutning til det, da var det rimeligt, at de nordiske landes ambassadører i Bruxelles dannede en samarbejdsgruppe, for at der kunne arbejdes så meget og så intimt sammen som muligt. Denne tanke om et sam-